

[Pia Kjærsgaard]

ganske åbenlys, for netop i løbet af denne sommer har regeringen været på banen med forskellige løfter om en kraftig opstramning af de mange forhold, der undergraver vores samfund i forbindelse med flygtninge, asylsøgere og indvandrere.

Nu er det blevet november, og selv om regeringen har andre problemer at tumle med, må vi konstatere, at der stort set ikke er sket andet fra regeringens side end udgivelse af en rapport, hvor regeringen under megen larm, megen presseomtale, meget bulder, nedsatte et byudvalg, der skulle komme med nogle ændringer på udlændingeområdet. Men det, der er kommet, er en rapport, der i kroner og øre over en 4-årig periode vil betyde 1,6 mia. kr. i ekstra udgifter for de danske skatteborgere.

Det var jo ikke ligefrem en opstramning af skatterne, vi havde forventet, men en kraftig opbremsning og en opstramning af de helt urimelige forhold, der hersker på udlændingelovgivningen.

Det drejer sig i denne debat om en forespørgsel til ganske mange ministre. Vi synes, der er mange ministre, der skal stå til ansvar, men naturligvis er det statsministeren først og fremmest, som burde være den, der havde taget teten. Det nytter ikke noget, at statsministeren alene til mediernes siger, at nu skal vi have en fri debat og en debat uden fordomme. Statsministeren bør naturligvis være den, der som regeringens chef lægger for og fortæller, hvad regeringen har tænkt sig at gøre ved problemerne.

Derfor har vi rejst denne forespørgsel. Vi forventer naturligvis, at vi på dette meget vigtige område får en klar melding fra regeringen. Det er på høje tid, at det sker.

Besvarelse

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Må jeg indledningsvis minde om, at regeringen allerede i april måned fremlagde et omfattende handlingsprogram for Danmarks udlændinge, et handlingsprogram, hvori regeringen redegjorde for sin politik på flygtninge- og indvandrerområdet. Handlingsoplægget blev fulgt op af seks lovforslag, som alle blev gennemført her i Folketinget inden sommerferien.

Hertil kommer, at regeringen for kort tid siden fremlagde en 30-punkts-plan, der skal afhjælpe problemerne i belastede boligområder.

Planen berører på en række områder flygtninge og indvandrere. Det skyldes, at flygtninge og indvandrere i vidt omfang bor i de belastede boligområder, og derfor er en række af initiativerne i 30-punkts-planen målrettet netop mod flygtninge- og indvandrergruppen.

Regeringens udlændingepolitik er fortsat fast forankret i det humanistiske grundsyn, som det danske samfund generelt bygger på. Vi skal sikre en værdig modtagelse af mennesker, der er forfulgt og i mange tilfælde i livsfare i deres hjemlande. Lad mig sige det direkte: Alle internationale aftaler, der tager sigte herpå, skal naturligvis overholdes. Der findes principielt og afgørende kun én slags mennesker, og forstå mig ret: med samme rettigheder og samme pligter i det danske samfund uanset hudfarve, uanset klædedragt, uanset oprindelse.

Samtidig vil regeringen løse de konkrete problemer, som vi jo godt ved kan opstå i forbindelse med flygtninges og indvandreres tilstedeværelse i Danmark. Såvel handlingsplanen fra foråret som den nye 30-punkts-plan er et afgørende bidrag hertil.

Regeringens udlændingepolitik må nødvendigvis ses i et internationalt perspektiv. Det er nødvendigt at erkende, at vi på intet tidspunkt siden Anden Verdenskrig har oplevet så store flygtningeproblemer i Europa som netop nu. Europa befinder sig som følge af situationen i det tidligere Jugoslavien midt i en humanitær krise af ufattelige dimensioner. Det må vi forholde os til, og vi må være beredt på at yde vores bidrag med henblik på at løse eller i det mindste afhjælpe denne krise.

Regeringen har gjort sit yderste for at etablere et internationalt samarbejde i Europa med henblik på katastrofebistand, fordeling af flygtninge mellem landene, udligning af byrderne og skabelse af repatrieringsprogrammerne samt forebyggende indsats i lande, i hvilke der ellers kan frygtes at opstå flygtningeproblemer. Disse bestræbelser vil vi fortsætte, men det må nok erkendes, at tempoet i det internationale samarbejde om flygtninge- og indvandrerproblemer desværre ikke kan holde trit med den udvikling, der er i problemerne.

Det er naturligvis ikke gratis at hjælpe mennesker i nød, og regeringen arbejder da også ud fra det princip, at man i så høj grad som muligt skal hjælpe flygtninge i nærområderne,